

S. M.

**Likwidacja komisji do walki ze
spekulacją i nadużyciami oraz
wprowadzenie nowych form
społecznej kontroli handlu,
gastronomii i niektórych usług**

Palestra 8/12(84), 73

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2. Likwidacja komisji do walki ze spekulacją i nadużyciami oraz wprowadzenie nowych form społecznej kontroli handlu, gastronomii i niektórych usług

Na podstawie przepisów uchwały nr 315 Rady Ministrów z dn. 7 października 1964 r. w sprawie rozszerzenia zakresu działania Państwowej Inspekcji Handlowej (Mon. Pol. Nr 70, poz. 325) uległy likwidacji komisje do walki ze spekulacją i nadużyciami, powołane w 1957 r. (uchwała nr 186 Rady Ministrów z dn. 23 maja 1957 r. — Mon. Pol. Nr 45, poz. 279), a ich dotychczasowe funkcje i środki działania zostały przeniesione na organa PIH. Z mocy powołanej ustawy, PIH została upoważniona do przeprowadzania także kontroli przedsiębiorstw i zakładów świadczących usługi dla ludności.

Jednocześnie uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dn. 7 października 1964 r. w sprawie społecznej kontroli handlu, gastronomii i niektórych usług (Mon. Pol. Nr 70, poz. 324) zleca związkom zawodowym zorganizowanie społecznej kontroli w tych dziedzinach i określa zakres działania kontroli społecznej, sposób jej wykonywania (zadania kontrolne) oraz zasady współpracy z organami PIH. Podstawowym zadaniem kontroli społecznej jest ujawnianie i pomoc w usuwaniu nadużyć na szkodę ludności, w usuwaniu braków w zaopatrzeniu rynku, asortymentu oraz w jakości towarów, wyrobów i usług, w organizacji obsługi oraz kulturze handlu i usług, a także w poziomie sanitarno-higienicznym wykonywanej działalności pod kątem widzenia ochrony i w interesie odbiorców indywidualnych.

Kontrolerzy społeczni zostaną powołani przez wojewódzkie komisje związków zawodowych i działać będą w myśl instrukcji wydanej przez CRZZ.

3. Przyłączanie do wspólnej sieci elektrycznej, gazowej i ciepłej urządzeń odbiorców nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej

Zasady i tryb postępowania w sprawie przyłączania do wspólnej sieci energetycznej (elektrycznej, gazowej i ciepłej) urządzeń stanowiących wyposażenie budynków mieszkalnych, handlowych, rzemieślniczych, rolniczych itp., należących do osób prywatnych, są m.in. przedmiotem regulacji zawartej w zarządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dn. 24 sierpnia 1964 r. (Mon. Pol. Nr 62, poz. 286). Wspomniani odbiorcy energii elektrycznej i ciepłej oraz paliw gazowych obowiązani są — w celu przyłączenia swoich urządzeń do wspólnej sieci — przestrzegać określonych w zarządzeniu warunków przyłączenia. Jednostka zarządzająca wspólną siecią przystępuje do budowy przyłącza po otrzymaniu zawiadomienia od wnioskodawcy o spełnieniu wymagań ustalonych w warunkach przyłączenia. Uruchomienie przyłącza następuje po sprawdzeniu przez jednostkę zarządzającą wspólną siecią zgodności wykonania przyłączonych urządzeń energetycznych i instalacji z dokumentacją projektową i z obowiązującymi w tym zakresie przepisami oraz po zawarciu umowy dostawy.

Urządzenia przyłącza i odcinki sieci bez względu na to, czyim kosztem zostały wykonane, stanowią własność Państwa i przechodzą w zarząd i użytkowanie zarządzającego wspólną siecią.

Przepisy zarządzenia wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.